Dosarul nr.5r-291/2026
PIGD 4-25162451-15-5r-19112025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 noiembrie 2026 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Natalia Pasat
Grefier Elena Tomoianu
În absența:
Contestatarului Eduard Guzun
Agentului constatator din cadrul INSP al IGP Sergiu Sîrbu

examinând în ședința publică cauza contravențională intentată în baza contestației depuse de Eduard Guzun împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 823484 din 28 octombrie 2025 și a deciziei agentului constatator din aceiași dată, încheiat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 230 alin.(2) Cod contravențional,

c o n s t a t ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr MAI06 823484 din 28 octombrie 2025, Eduard Guzun a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 16 u.c. și 4 puncte de penalizare, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 230 alin. (2) din Codul contravențional, și anume, pentru faptul că: „la 28 octombrie 2025, ora 16:38, cet. Guzun Eduard a condus mijlocul de transport de model „*****”, fără numere de înmatriculare”.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia asupra cauzei contravenționale menționate, prin contestația depusă la 31 octombrie 2025, Eduard Guzun, a solicitat anularea acestora, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției, invocând următoarele motive.

În motivarea contestației a invocat că, fapta imputată nu corespunde realității, întrucât autovehiculul era staționat pe teren nepublic, dar nu pe carosabil.

A menționat că, nu a fost la volanul automobilului și nu a circulat cu el fără plăcuțe de înmatriculare.

Susține că nu a fost stopat de către colaboratorii de poliție și are martori în sensul dat.

A solicitat, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 823484 din 28 octombrie 2025 și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției.

Argumentele participanților la proces:

În ședință de judecată, *contestatarul Eduard Guzun* și *Agentul constatator Sergiu Sîrbu,* deși a fost citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-au prezentat și nu au comunicat motivul neprezentării. Astfel, instanța de judecată a apreciat absența contestatarului și agentului constatator ca una neîntemeiată, și în conformitate cu prevederile art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, a examinat cauza în lipsa contestatarului și agentului constatator.

Aprecierea instanței de judecată.

Verificând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația, reieșind din următoarele considerente.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare și sancționarea contravenției.

Cu privire la termenul de introducere a contestației, instanța relevă că în raport cu dispozițiile art.448 alin (1) Cod contravențional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privința cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condițiile art.447^1 alin. (8).

Contestația a fost depusă la autoritatea din care face parte agentul constatator – Inspectoratul de Poliție Cahul, la data de 31 octombrie 2025.

Astfel, în ceea ce privește termenul de contestare a deciziei și procesului-verbal, instanța constată că, este depusă în termenul prevăzut de lege.

Potrivit dispoziţiilor art. 374 alin.(3) Cod contravenţional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 458 Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 octombrie 2025, seria/nr. MAI06 823484, Eduard Guzun a fost sancționat cu amendă în mărime de 16 (șaisprezece) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 800 (opt sute) lei și 4 (patru) puncte de penalizare în baza art. 230 alin. (2) din Codul contravențional, pentru faptul că, la data de la data de la 28 octombrie 2025, ora 16:38, cet. Guzun Eduard a condus mijlocul de transport de model „*****”, fără numere de înmatriculare.

Sub aspectul *legalităţii* procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenţie într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă,

pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Astfel, cerinţele întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie sunt expres stipulate la art.443 Cod contravenţional.

Din conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie este cert faptul perfectării procesului-verbal cu privire contravenţie în prezenţa cet. Eduard Guzun, însă din motivul că ultimul a refuzat să se semneze a fost asistat de un martor, fapt constatat prin semnătura martorului la rubrica „20”, fiindu-i explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art.34, 378,385, 387, și 448 din Codul contravențional, specificate pe verso, și că a primit copia procesului-verbal la data de 29 octombrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului co*d.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională*.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional, *contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi*

dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizînd întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

La caz, se constată că, în vederea susținerii acuzației și demonstrării vinovăției lui Eduard Guzun, agentul constatator nu a anexat la materialele cauzei probe pertinente și concludente care să confirme săvârșirea faptei contravenționale imputate acestuia. Astfel, la dosar lipsesc, printre altele, procesul-verbal de *audiere a contravenientului, precum și fotografii care să confirme în mod clar circumstanțele și motivele invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție*.

Totodată, instanța reține că la materialele cauzei a fost anexat un CD care conține o înregistrare video. Cu toate acestea, din examinarea înregistrării se observă doar prezența a două mijloace de transport, fără ca imaginile să permită identificarea modelelor acestora sau vizualizarea numerelor de înmatriculare. Prin urmare, înregistrarea video nu oferă posibilitatea identificării mijloacelor de transport și nici nu constituie, prin ea însăși, o confirmare certă a circumstanțelor reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție.

În sensul normei citate, raportate la caz, instanța de judecată identifică caracterul steril, formal și convențional al învinuirii ce i se aduce lui Eduard Guzun, reieșind nemijlocit din faptul că decizia asupra cauzei contravenționale, este doar un act de constatare, nu și o probă unică ce poate fi pusă la baza învinuirii, iar în acest sens se impune obligația clară a agentului constatator ca în conformitate cu prevederile art. 440 Cod contravențional, să administreze suficiente probe concludente și pertinente, ce să excludă careva dubii la capitolul învinuirii înaintate unei persoane.

Instanța de judecată identifică și faptul că, este inadmisibilă de drept sancționarea contravențională a persoanei, fără a avea careva probe în susținerea învinuirii, și bazându-se doar pe actul de constatare, cu atît mai mult că decizia asupra cauzei contravenționale este una incompletă, nefiind elucidate toate circumstanțele comiterii pretinsei fapte contravenționale, și cu atît mai mult nefiind descrise clar normele de drept special care se pretind a fi încălcate de către Eduard Guzun.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată atestă și faptul că, nu poate fi menținut procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale, axîndu-se doar pe considerentele și circumstanțele formale, expuse de către agentul constatator, în

contextul în care acestea nu sînt susținute de alte careva probe care să demonstreze pretinsa încălcare de ordin contravențional.

Sub aspectul dat, instanța relevă că mențiunile indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, și anume la rubrica „Fapta contravențională", poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 Cod contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Instanța reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Așadar, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta de care este învinuit Eduard Guzun reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Așadar, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional al Republicii Moldova, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franța* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. România*, 15 februarie 2007, § 30).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost prin administrarea altor probe (*spre exemplu imagini foto/video, declarațiile martorilor*), dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu

se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanţa reţine că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul contravenției și anume, nu a fost stabilit că Eduard Guzun, la 28 octombrie 2025, ora 16:38, a condus mijlocul de transport de model „*****”, fără numere de înmatriculare, acuzaţia agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal.

Însă, agentul constatator la întocmirea procesului-verbal s-a limitat doar la indicarea că persoana menționată a condus mijlocul de transport de model „*****”, fără numere de înmatriculare, fără a anexat probe în acest sens.

Descrierea faptei urmează a fi făcută cu indicarea tuturor circumstanțelor, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă actul de învinuire, fiind un act probatoriu de săvârșirea contravenției, urmând să conțină toate elementele în baza cărora se poate cerceta fapta dacă a avut loc și urmează a fi tras petentul la răspundere contravențională.

Potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Astfel, în momentul încheierii procesului verbal cu privire la contravenție este important și de principiu individualizarea faptei contravenționale și evidențierea circumstanțelor importante ce influențează încadrarea juridică a faptelor ilegale, precum și indicarea probelor pe care se bazează învinuirea.

În final, examinând argumentele invocate de către contravenient pledând pentru admiterea contestaţiei, în coroborare cu materialele procedurii contravenționale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că, contestaţia înaintată urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 823484 din 28 octombrie 2025, și a deciziei emise în baza lui şi încetării procesului contravenţional pornit în privința cet. Eduard Guzun în baza art. 230 alin. (2) din Codul contravențional, din lipsa faptului contravenţiei.

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 460, 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Eduard Guzun împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 823484 din 28 octombrie 2025 și a deciziei agentului constatator din aceiași dată, încheiat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 230 alin.(2) Cod contravențional.

Se anulează decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 823484 din 28 octombrie 2025 încheiat pentru săvârșirea

contravenției prevăzute de art. 230 alin. (2) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul că lipsește fapta contravențională.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Natalia Pasat**